

Moravu, o zavedení školního příspěvku z majetku poplatkovému ekvivalentu podrobeného, a zákon ze dne 28. května 1902, č. 50 z. z. pro Moravu, kterým se mění § 2 zákona ze dne 27. června 1899, č. 68 z. z.,

2. v zemích Slovenské a Podkarpatoruské §§ 105 až 112 zák. čl. XI/1918, o poplatcích z převodu majetku, se všemi změnami a dodatky.

§ 26.

(1) Tento zákon nabývá účinnosti v zemích Slovenské a Podkarpatoruské dnem 1. ledna 1938, v zemích České a Moravskoslezské dnem 1. ledna 1941.

(2) Týmiž dny počíná v těchto zemích nové vyměřovací období, jež však odchylkou od § 11 končí jednotně dnem 31. prosince 1950.

(3) Tento zákon provede ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Kalfus v. r.

77.

**Zákon ze dne 8. dubna 1938
o povinnosti ústavů, podniků, fondů a některých sociálních zařízení ukládati část prostředků ve státních půjčkách.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Část I.

Výklad některých pojmů.

§ 1.

Ustanovení částí II a III o povinnosti míti uloženu ve státních půjčkách část prostředků platí jen potud, pokud zákony, stanovy nebo jiné zvláštní předpisy neobsahují v té příčině ustanovení přísnějších.

§ 2.

(1) Státní půjčky, jež musí býti podle ustanovení částí II a III drženy ve vlastní zásobě (na vlastní účet), smějí záležeti toliko z dluhopisů vnitřního státního dluhu založe-

ného, jakož i, nejvýš však polovinou úhrnné hodnoty této povinné zásoby, ze státních pokladničních poukázek. Nelze však do této zásoby započítávati ani státní pokladniční bony podle zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 333 Sb. z. a n., ani dodavatelské pokladniční poukázky podle zákona ze dne 9. dubna 1935, č. 67 Sb. z. a n.

(2) Dále nesmějí býti do povinné vlastní zásoby státních půjček (odstavec 1) započítávány dluhopisy, zapůjčené před vyhlášením tohoto zákona ke zřízení rezervního fondu podle § 4 vládního nařízení ze dne 27. července 1920, č. 465 Sb. z. a n., o zřizování společností s r. o. a společností akciových (komanditních na akcie), o zvyšování základního kapitálu těchto společností a zakládání pobočných ústavů.

(3) Zapůjčovati nově po vyhlášení tohoto zákona dluhopisy státních půjček k účelu, v odstavci 2 uvedenému, jest zakázáno.

§ 3.

Vklady v dalších ustanoveních rozumějí se, pokud se tam jinak nerozlišuje, vklady přijaté na vkladní (sporištelní) knížky (listy) a pokladniční poukázky, vyjímajíc vklady uložené u zahraničních pobočných závodů.

Část II.

Úprava povinnosti peněžních ústavů (podniků) ukládati část prostředků ve státních půjčkách.

§ 4.

(1) Akciové banky a peněžní společnosti s r. o. jsou povinny míti ve vlastní zásobě státní půjčky, jichž úhrnná hodnota činí alespoň:

- a) 12% úhrnu vkladů (§§ 3 a 11), nepřesahuje-li tento úhrn čtyřnásobek vlastních prostředků; jinak
- b) 12% části úhrnu vkladů, která se rovná tomuto čtyřnásobku, a 20% zbytku úhrnu vkladů.

(2) Vlastními prostředky jest tu rozuměti akciovou, pokud se týká, kmenovou jistinu a pravé rezervy vykázané v poslední roční účetní závěrce.

§ 5.

Peněžní podniky, uvedené ve čl. LII bankovního zákona ze dne 21. dubna 1932, č. 54 Sb. z. a n. (bankéřské podniky), jsou povinny

míti ve vlastní zásobě státní půjčky, jichž úhrnná hodnota činí alespoň:

- a) 12% úhrnu prostředků přijatých ke zúčtení v běžném účtě (§ 11), nepřevyšuje-li tento úhrn 50,000.000 Kč; jinak
- b) 6,000.000 Kč a 20% části úhrnu takových prostředků, která převyšuje 50,000.000 Kč.

§ 6.

Okresní záložny hospodářské a jiné záložny, utvořené z fondů kontribučenských a berních, jsou povinny mít ve vlastní zásobě státní půjčky, jichž úhrnná hodnota činí alespoň:

- a) 8% úhrnu vkladů (§§ 3 a 11), nepřevyšuje-li tento úhrn 1,000.000 Kč;
- b) 12% úhrnu vkladů, činí-li tento úhrn více než 1,000.000 Kč, nepřevyšuje-li však 50,000.000 Kč; jinak
- c) 6,000.000 Kč a 20% části úhrnu vkladů, která převyšuje 50,000.000 Kč.

§ 7.

(1) V téže míře, jak § 6 ustanovuje, jsou povinny mít ve vlastní zásobě státní půjčky tyto ústavy:

a) záložny zřízené podle spolkového zákona ze dne 26. listopadu 1852, č. 253 ř. z. (záložny spolkové);

b) úvěrní společenstva (družstva), zřízená podle zákona o výdělkových a hospodářských společenstvech ze dne 9. dubna 1873, č. 70 ř. z., anebo podle zák. čl. XXXVII/1875 o obchodním zákonu;

c) hospodářská a živnostenská družstva úvěrní, zřízená podle zák. čl. XXIII/1893, a

d) svazy (ústředí) ústavů pod a) uvedených a společenstev (družstev) vůbec, které provozují úvěrní obchody, byť i po případě zároveň vykonávaly podle platných zákonů revise přičleněných ústavů a společenstev (družstev).

(2) Ústavy v předešlém odstavci uvedené jsou dále povinny předkládati příslušnému dozírajícímu orgánu (§ 18) roční účetní závěrky do 3 měsíců po jejich schválení valnou hromadou a zároveň výkazy druhů a množství (jmenovité hodnoty) státních půjček, jež mají ve vlastní zásobě.

§ 8.

Zemské úvěrní ústavy jsou povinny mít ve

vlastní zásobě státní půjčky, jichž úhrnná hodnota činí alespoň 25% úhrnu vkladů (§§ 3 a 11).

§ 9.

Spořitelny ve smyslu zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 302 Sb. z. a n., kterým se upravují právní poměry spořitelen, jakož i spořitelny, uvedené v § 33, odst. 3 téhož zákona, jsou povinny mít ve vlastní zásobě státní půjčky, jichž úhrnná hodnota včetně vkladů, uložených povinně podle § 2, odst. 1 vládního nařízení ze dne 18. prosince 1936, č. 337 Sb. z. a n., o peněžním ústředí československých spořitelen, činí alespoň:

- a) 8% úhrnu vkladů (§§ 3 a 11), nepřevyšuje-li tento úhrn 1,000.000 Kč;
- b) 22% úhrnu vkladů, činí-li tento úhrn více než 1,000.000 Kč, nepřevyšuje-li však 50,000.000 Kč; jinak
- c) 11,000.000 Kč a 25% části úhrnu vkladů, která převyšuje 50,000.000 Kč.

§ 10.

Poštovní spořitelna jest povinna mít ve vlastní zásobě státní půjčky, jichž úhrnná hodnota činí alespoň 50% úhrnu vkladů na vkladní knížky a 25% úhrnu vkladů na šekových a běžných účtech (§ 11), vyjímajíc vklady státu, svazků územní samosprávy, peněžních ústavů, veřejnoprávních sociálně-pojišťovacích ústavů a soukromých pojišťoven.

§ 11.

(1) Bez újmy přechodných ustanovení, obsažených v § 12, jest povinnost mít uloženu část prostředků ve státních půjčkách plnití peněžními ústavami (podniky) tak, jak další odstavce ustanovují.

(2) Ke dni 30. června a 31. prosince každého roku (rozhodný den) jest zjistiti jednak stav vkladů (u podniků, uvedených v § 5, stav prostředků přijatých ke zúčtení v běžném účtě), jež jsou podkladem výpočtu povinné vlastní zásoby státních půjček, včetně připsaných úroků (úhrn vkladů, pokud se týká, prostředků), jednak úhrnnou nabývací hodnotu státních půjček vlastní zásoby; u ústavů, u kterých se podle obchodních zvyklostí připisují úroky z dotčených vkladů jen ke konci roku, stačí prováděti toto zjištění jen ke dni 31. prosince každého roku.

(3) Vyjde-li ze srovnání úhrnu vkladů (prostředků) a úhrnné nabývací hodnoty

vlastní zásoby státních půjček najevo, že tato zásoba nedosahovala v rozhodný den povinné výše, jest jí nejpozději do 3 měsíců po tomto dni doplniti opatřením alespoň takového množství státních půjček, jehož nabývací hodnota včetně úhrnné nabývací hodnoty zásoby již stávající dostupuje povinné výše.

(4) Státní půjčky, náležející k povinné zásobě, smějí býti před příštím rozhodným dnem zcizeny bez doplnění jinými kusy téže nabývací hodnoty jen, pokles-li úhrn vkladů (prostředků) alespoň o 10%, a nejvýš v množství, jehož nabývací hodnota jest náležitým podílem ubylých vkladů. Tímto ustanovením není vyloučeno dáti tyto půjčky do zástavy (lombardu), půjčovati je — arciť bez újmy ustanovení § 2, odst. 3 — zejména ke skládání vadí a kaucí a i jinak s nimi volně nakládati, pokud to ovšem nemá za následek ztrátu vlastnictví k nim.

(5) Nabývací hodnotou (odstavce 2 až 4) rozuměti jest cenu, za kterou byly státní půjčky opatřeny; za nabývací hodnotu státních půjček, jež byly ve vlastní zásobě v den vyhlášení tohoto zákona, jest pokládati hodnotu, vypočtenou podle kursů v den 31. prosince 1937. Je-li nabývací hodnota jednotlivých položek státních půjček téhož druhu (kategorie) různá a jde-li o stanovení nabývací hodnoty jen části těchto státních půjček, jest hodnotu této části vypočísti na podkladě poměru, v jakém jest součet nabývacích hodnot všech položek státních půjček dotčeného druhu k jejich celkové jmenovité hodnotě. Státní půjčky neemisní hodnotiti jest podle skutečné výše zápůjčkové částky.

(6) Státní půjčky, náležející k povinné zásobě, lze bilancovati v hodnotě nabývací (odstavec 5).

§ 12.

(1) Nedosahuje-li úhrnná nabývací hodnota (§ 11, odst. 5) vlastní zásoby státních půjček v den vyhlášení tohoto zákona povinné výše nebo není-li takové zásoby vůbec, jest tuto zásobu až na povinnou výši doplniti, pokud se týká, do této výše opatřiti nejpozději do 31. prosince 1942. Dokud se tak nestane, nesmí býti nabývací hodnota této zásoby zcizením snížena; ubude-li jí co proplacením splatných kusů, musí býti za celou přijatou částku opatřeny kusy jiné.

(2) Doplnování, pokud se týká, opatřování podle odstavce 1 musí se díti alespoň tak, že se především na ně věnují prostředky, činící

polovinu vkladového přírůstku, nejpozději do 3 měsíců po dni rozhodném pro zjištění tohoto přírůstku. Vkladovým přírůstkem jest tu rozuměti částku, o kterou jest úhrn vkladů, pokud se týká, úhrn prostředků (§ 11, odst. 2) ke konci kalendářního pololetí (rozhodný den) vyšší proti jejich úhrnu s počátku téhož pololetí; u ústavů, u nichž se podle obchodních zvyklostí připisují úroky ze vkladů jen ke konci roku, jest to částka, o kterou jest úhrn vkladů ke konci kalendářního roku (rozhodný den) vyšší proti jejich úhrnu s počátku téhož roku. Prvním dnem, rozhodným pro zjištění vkladového přírůstku, jest 31. prosinec 1937 a první doplnění provésti jest do jednoho měsíce po vyhlášení tohoto zákona.

(3) Vedle toho musí býti zásoba státních půjček, nedosahující v den vyhlášení tohoto zákona povinné výše, doplněna do 31. prosince 1938, nejvýš ovšem na povinnou výši, o to, co jí zcizením nebo proplacením (odstavec 1) ubylo v době od 1. ledna 1938 do dne vyhlášení tohoto zákona.

§ 13.

Z povinnosti, uložené v §§ 4 až 6, § 7, odst. 1 a §§ 8 až 12 anebo v přísnějších jiných ustanoveních (§ 1), může ministr financí povolití přechodnou výjimku, nepouštějí-li mimořádné poměry ústavu (podniku), aby tato povinnost byla splněna.

Č á s t III.

Úprava povinnosti pojišťovacích ústavů, fondů a některých sociálních zařízení odebrati státní půjčky.

§ 14.

(1) Ústřední sociální pojišťovna, Všeobecný pensijní ústav, náhradní pensijní ústavy, Pensijní ústav soukromých drah v Brně a jeho náhradní zařízení, příplatkové ústavy (§ 119 zákona ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb. z. a n.), Ústřední bratrská pokladna a nositelé povinného pojištění úrazového jsou povinni uložit ve státních půjčkách alespoň 70% volného přírůstku trvale uložitelného jmění za léta 1938 až 1941. Tuto povinnost mohou jmenované ústavy splniti také poskytnutím zá-půjček státním fondům.

(2) Povinnost, uloženou v odstavci 1, jest splniti v přiměřených částkách během roku

a její splnění prokázati do 30 dnů po schválení ročních účtů příslušnými orgány ústavu.

(3) Volným přírůstkem rozumí se u Ústřední sociální pojišťovny a u Všeobecného penzijního ústavu částka, o kterou stav jmění trvale uložitelného podle ročních účtů jest ke konci roku vyšší proti stavu s počátku téhož roku po odečtení částek, kterých bylo použito nejdéle do lhůty, uvedené v odstavci 2, k tomu, aby byla splněna povinnost ústavu ukládati určité částky jmění podle zákonných předpisů a stanov platných v den vyhlášení tohoto zákona. Co jest rozuměti volným přírůstkem u ostatních, v odstavci 1 uvedených ústavů, stanoví směrnice vydané ministerstvem, jemuž přísluší státní dozor, v dohodě s ministerstvem financí.

(4) Úhrnná hodnota zásoby státních půjček, kterou ústavu, uvedené v odstavci 1, měly dne 31. prosince 1937, nesmí býti v letech 1938 až 1942 snížena zcizením nebo proplacením bez souhlasu ministerstva, jemuž přísluší státní dozor, v dohodě s ministerstvem financí. Co na této zásobě do dne vyhlášení tohoto zákona ubylo zcizením nebo proplacením, musí býti znovu opatřeno nejpozději do 31. prosince 1938, a to vedle úložek povinných podle odstavce 1.

(5) Výjimku z povinnosti, uložené v odstavci 1 a v odstavci 4, větě druhé, může povolit případ od případu na odůvodněnou žádost ministerstvo, jemuž přísluší státní dozor, v dohodě s ministerstvem financí. Tato ministerstva stanoví také způsob průkazu podle odstavce 2.

§ 15.

(1) Nositelé povinného nemocenského pojištění jsou povinni míti uloženo alespoň 30% svého pohotového jmění ve státních půjčkách. Co jest rozuměti pohotovým jměním, stanoví směrnice vydané ministerstvem, jemuž přísluší státní dozor, v dohodě s ministerstvem financí.

(2) Nositelé povinného nemocenského pojištění, kteří nemají dosud alespoň 30% svého pohotového jmění uloženo ve státních půjčkách, jsou povinni použiti 50% přírůstků, o které vzroste jejich pohotové jmění, počínajíc rokem 1938, na splnění povinnosti podle odstavce 1.

(3) Směrnice vydané ministerstvem, jemuž přísluší státní dozor, v dohodě s ministerstvem financí stanoví, jak bude upraven dozor na plnění povinností stanovených v odstavcích 1

a 2, jakož i postup při povolování výjimek z povinností tamže uložených.

§ 16.

(1) Ustanovení § 14 platí obdobně i pro všechny sociální fondy, zřízené u zaměstnavatelů, jejichž zaměstnanci jsou vyňati z pojištné povinnosti podle zákonů sociálně pojišťovacích, i pro všechny penzijní fondy a jiná zařízení, na něž se vztahuje čl. L zák. č. 54/1932 Sb. z. a n.

(2) Je-li však výlučným úkolem fondů a zařízení, uvedených v odstavci 1, poskytovat podporu v případě nemoci, platí pro ně obdobně ustanovení § 15.

§ 17.

(1) Soukromé pojišťovny, provozující na území republiky Československé pojištění životní, jsou povinny ukládati ve státních půjčkách alespoň 70% přírůstku, o který se v letech 1938 až 1941 zvýší jednak povinná výše zabezpečovacího fondu A (§ 2 zákona ze dne 11. července 1934, č. 147 Sb. z. a n., o zabezpečení nároků v soukromém pojištění a o státním dozoru na soukromé pojišťovny), zmenšená o zápůjčky na pojistky, jednak úhrn statutárních rezerv a fondů (záloh) jakéhokoli označení podle stavu vykázaného na konci každého z uvedených let v účetní závěrce. Částky, jež podle toho jest uložiti za kalendářní rok ve státních půjčkách, zmenšují se o částky, uložené za týž rok u Československého reeskontního a lombardního ústavu podle § 7, odst. 3 zákona ze dne 14. března 1934, č. 49 Sb. z. a n., o zřízení Československého reeskontního a lombardního ústavu, a o částky, za které byly povinně zakoupeny za týž rok dluhopisy podle čl. II, § 23 vládního nařízení ze dne 21. dubna 1937, č. 56 Sb. z. a n., o úpravě poměrů československého stavu pojištění Fénixu, životní pojišťovací společnosti ve Vídni, a některých souvisejících otázek.

(2) Pojišťovny, provozující na území republiky Československé pojištění proti škodě a úrazu, jsou povinny ukládati ve státních půjčkách alespoň 50% přírůstku, o který se v letech 1938 až 1941 zvýší povinná výše zabezpečovacího fondu B (§ 2 zák. č. 147/1934 Sb. z. a n.) a úhrn statutárních rezerv a fondů (záloh) jakéhokoli označení; jde-li však o menší vzájemné pojišťovací spolky zřízené podle oddílu E) nařízení ze dne 5. března 1896, č. 31 ř. z., a vládního nařízení ze dne

19. října 1922, č. 307 Sb. z. a n. (pojišťovacích regulativů), činí tato povinnost alespoň 50% přírůstkem, o který se zvýší úhrn ryziho jmění.

(3) Do povinných úložek nesmějí cizozemské pojišťovny započítávati státní půjčky složené jako kauce podle připouštěcích listin.

(4) Povinnost, stanovená v odstavcích 1 a 2, nevztahuje se na zajišťovny ani na pojišťovny, provozující výlučně pojištění dobytčí, krupobitní nebo úvěrové; dále se nevztahuje na menší vzájemné pojišťovací spolky, zřízené podle oddílu E) pojišťovacích regulativů, jestliže jejich ryzí jmění nepřesahuje 100.000 Kč.

(5) Povinnost, stanovená v odstavcích 1 a 2, netýká se rezerv ani fondů (záloh), které se nevztahují k československému obchodu přímému, ani rezerv, fondů (záloh) pro pojištění krupobitní a dopravní, ani rezerv pro škody nevyřízené, záloh daňových, záloh pro státní poplatky a veřejné dávky, fondů pro kursovní rozdíly a jiných rezerv, které podle svého účelu mají trvati jen dočasně.

(6) Povinnosti, stanovené v odstavcích 1 a 2, musí býti vyhověno po uplynutí každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději však do 15. února, 15. května, 15. srpna a 15. listopadu, přiměřenými nákupy státních půjček; nákupy jsou přiměřené, byla-li na ně vynaložena alespoň částka, činící 25% přírůstkem za rok bezprostředně předcházející. Pojišťovny, této povinnosti podléhající, musejí předkládati v letech 1939 až 1942 nejdéle do 30. června ministerstvu vnitřní výpočet částek, které za uplynulý kalendářní rok měly býti ve státních půjčkách uloženy, a zároveň prokázati, že tuto povinnost náležitě splnily.

(7) Úhrnná hodnota zásoby státních půjček, kterou pojišťovny, podléhající povinnosti stanovené v odstavcích 1 a 2, měly dne 31. prosince 1937, nesmí býti v letech 1938 až 1941 zcizením nebo proplacením snížena bez souhlasu ministerstva vnitřní v dohodě s ministerstvem financí, ačli není snížení odůvodněno vyloučením ze zabezpečovacích fondů, provedeným podle § 11 zák. č. 147/1934 Sb. z. a n. Co na této zásobě do dne vyhlášení tohoto zákona ubylo jinak než vyloučením ze zabezpečovacích fondů, musí býti znova opatřeno nejpozději do 31. prosince 1938, a to vedle úložek povinných podle odstavců 1, 2 a 6.

(8) Výjimku z povinností, uložených v odstavcích 1, 2 a 6, může povoliti případ od případu na odůvodněnou žádost ministerstvo vnitřní v dohodě s ministerstvem financí.

Část IV.

Dozor na plnění povinností uložených v předešlých ustanoveních.

§ 18.

Dozírati, aby povinnosti, které tímto zákonem nebo jinými přísnějšími předpisy jsou uloženy v příčině povinné vlastní zásoby státních půjček, řádně byly plněny, náleží:

1. u akciových bank a peněžních společností s r. o. (§ 4) revisnímu oddělení revisního a důvěrnického společenstva, zřízeného podle § 18 zákona ze dne 10. října 1924, č. 239 Sb. z. a n., o vkladních knížkách (listech), akciových bankách a o revisi bankovních ústavů, ve znění čl. XXVIII zák. č. 54/1932 Sb. z. a n.;

2. u peněžních podniků (§ 5) orgánu, podle zákona povolanému je kontrolovati, a dokud nebude tento orgán zřízen, revisnímu oddělení společenstva uvedeného pod č. 1;

3. u okresních záložen hospodářských a u jiných záložen, utvořených z fondů kontribučenských a berních (§ 6) orgánu podle zákona povolanému je revidovati;

4. u záložen spolkových (úvěrních spolků), u úvěrních společenstev (družstev), u hospodářských a živnostenských družstev úvěrních a u svazů [ústředí; § 7, odst. 1, písm. a) až d)], orgánu podle zákona povolanému je revidovati, pokud pod č. 5 jinak se neustanovuje;

5. u ústavů, uvedených v § 7, odst. 1, písm. a) až c), které nejsou pod dozorem svazu (ústředí) podle zákona zmocněného je revidovati, revisnímu oddělení společenstva uvedeného pod č. 1;

6. u zemských úvěrních ústavů (§ 8) ministerstvu vnitřní;

7. u spořitelen (§ 9) Svazu československých spořitelen;

8. u poštovní spořitelny (§ 10) ministerstvu financí;

9. u veřejnoprávních sociálně pojišťovacích ústavů, fondů a podobných sociálních zařízení (§§ 14 až 16) ministerstvu, jemuž přísluší státní dozor;

10. u soukromých pojišťoven (§ 17) ministerstvu vnitřní.

§ 19.

Dozírající orgány, uvedené v § 18, č. 1 až 5 a 7, jsou povinny sdělovati ministerstvu financí zjištěné případy porušení povinností uložených tímto zákonem. Takové případy, zjištěné u ústavů uvedených v č. 6, 9 a 10 téhož paragrafu, sdělí dozírající úřad.

§ 20.

Ministerstvo financí může dozírajícím orgánům, uvedeným v § 18, č. 1 až 5 a 7, uložit, aby mu ve lhůtě jím stanovené předkládali seznamy ústavů (podniků) jejich dozoru podrobených, doložené posledními ročními účetními závěrkami těchto ústavů (podniků), po případě výkazy uvedenými v § 7, odst. 2.

Část V.

Trestní a závěrečná ustanovení.

§ 21.

(1) Kdo jako člen odpovědného orgánu ústavu (podniku, fondu, sociálního zařízení) zanedbáním povinné péče zaviní, že:

a) nebude udržována vlastní zásoba státních půjček v povinné výši (§ 1, §§ 4 až 17 a § 23), přesto, že to bylo dozírajícím úřadem, pokud se týká, orgánem (§ 18) písemně vytknuto s pohrůzkou trestního stíhání, nebude-li tato závada odklizená ve stanovené lhůtě, a tato lhůta marně projde,

b) v žádosti za povolení výjimky z povinnosti udržovati zásobu státních půjček v povinné výši bude v podstatných údajích něco nesprávného uvedeno nebo zamlčeno,

c) bude porušen zákaz, uvedený v § 2, odst. 3, nebo

d) nebude včas a řádně splněna povinnost v příčině výkazů a průkazů, předepsaných tímto zákonem nebo směrnicemi podle něho vydanými (§ 7, odst. 2, § 14, odst. 2, § 15, odst. 3, § 16 a § 17, odst. 6), anebo že v těchto výkazech a průkazech v podstatných údajích bude něco nesprávného uvedeno nebo zamlčeno, bude potrestán, nejde-li o čin trestný soudně, okresním úřadem pro přestupek pokutou do 100.000 Kč. Pro případ nedobytnosti pokuty budiž zároveň uložen podle míry zavinění náhradní trest vězení (uzamčení) do šesti měsíců.

(2) Pokuta, uložená podle předešlého odstavce, může být uložena opětovně, nebude-li ve stanovené lhůtě zákonná povinnost splněna nebo stav zákonu se příčí odklizen.

(3) Přesunutí placení pokut, uložených podle předešlých odstavců, na ústav (podnik), v němž se pokutovaný vinník přestupku dopustil, jest zakázáno. Úmluvy tomu odporující jsou právně neúčinné.

(4) Tyto přestupky se stíhají jen k návrhu ministerstva financí nebo dozírajícího úřadu, pokud se týká, orgánu (§ 18).

(5) Promlčecí lhůta ke stíhání těchto přestupků se počíná podáním návrhu, nejdéle však jeden rok poté, co zákonná povinnost byla splněna nebo byl odklizen stav zákonu se příčí.

§ 22.

(1) Stejně, jak se v § 21, odst. 1 ustanovuje, budou potrestáni odpovědní činitelé dozírajícího orgánu, kteří nesplní bez omluvného důvodu povinnost, uloženou v § 19 nebo § 20.

(2) Tyto přestupky stíhají se jen k návrhu ministerstva financí.

(3) Ustanovení § 21, odst. 2, 3 a 5 platí obdobně i tu.

§ 23.

(1) Vláda může nařízením:

a) stanoviti složení povinné vlastní zásoby státních půjček jinak, než jak § 2, odst. 1, věta první ustanovuje,

b) zvýšiti sazby, které stanoví §§ 14 až 17, o dalších až 10% těchto sazeb, jakož i zvýšiti, s platností však jen do 31. prosince 1942, sazby, které stanoví §§ 4 až 10, o dalších až 25% těchto sazeb a poměrně podle zvýšení těchto sazeb také částky 6,000.000 Kč a 11,000.000 Kč, uvedené v § 5, písm. c), § 6, písm. c) a § 9, písm. c),

c) zkrátiti lhůtu, stanovenou v § 12, odst. 1.

(2) Předtím jest slyšeti zvláštní výbor Poradního sboru ve věcech peněžnictví (§ 38, odst. 6 vládního nařízení ze dne 23. března 1933, č. 52 Sb. z. a n., ve znění čl. I vládního nařízení ze dne 4. července 1935, č. 148 Sb. z. a n.), k jehož jednání jest tu přibrati znalce ze sociálně pojišťovacích ústavů a soukromých pojišťoven.

§ 24.

Ministr financí může v mezích, ve kterých jest podle zákonů zmocněn k úvěrovým operacím, vydávati dluhopisy státní půjčky unifikační kterékoli emise.

§ 25.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Kalfus v. r.